

Англия, както ще разправя по-долу, ние издадохме една брошурка, отъ която му изпратихме единъ екземпляръ. Нека ми бжде позволено да приведа тукъ части поне отъ писмото, съ което ни отговори по тоя случай:

„Hawarden, Nov: 22—76

„Господа български делегати Цанковъ и Балабановъ,

„Получихъ днесъ и прочетохъ съ голѣмъ и живъ интересъ вашата брошура, която сте имали добрината да ми изпроводите.

„Намирамъ, че тя съдържа твърдѣ важенъ материалъ и надѣя се, че ще намѣрите срѣдства за разпространението ѝ. За тази цѣль и азъ отъ моя страна ще направя каквото мога. Изпратихъ я и на сина си, който има да говори утрѣ по вашитѣ работи, а въ сжщо врѣме ще я прѣпоръчамъ и на нѣкой вѣстници.

„Моля ви да ми изпратите още два екземпляра. При-
„творямъ ви тука и нужднитѣ за това пощенски тимбри.

„Вашитѣ възгледи относително бждещето на България намѣрихъ твърдѣ удовлетворителни.

„Имамъ честь, господа, да се подпиша,

„Вашъ слуга най-вѣренъ и най-покоренъ

„W. Gladstone“.

Отъ това само, мисля, българинътъ може и слѣдъ 27 години дори да сѣди, отъ какви чувства спрѣмо нашия народъ се е въодушевлявалъ Гладстонъ. Съ покъртено сърдце и съ сълзи на очи си спомнямъ азъ уважаемия и извънреденъ държавникъ и съ жива до днесъ признателностъ записвамъ тукъ приема ни отъ него.

Богъ да го прости! и вѣчна память на великия мжжъ, на незабравимия поборникъ за освобождението на България!